

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput XXX. Quomodo illam dicuerit Deus, quæ sint bona Orationis, & quæ
ad eam requirantur, ut exaudiatur, nec non, qualia, & quomodo sint
petenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT XXX.

Quomodo illam docuerit DEUS, quæ sint bona
Orationis, & quæ ad eam requirantur, ut exaudiatur, nec non,
qualia, & quomodo sint petenda.

§. I.

Magnum & specialem in
me affectum incitave-
rant illa verba Christi,
Domini, dicentis: *Si
quid petieritis Patrem in
nomine meo, dabit vobis.* Interea tempo-
re quodam matutino (in Majo A. 1623.)
dixit mihi Dominus: Veni mecum Ani-
ma, cum habeas talem affectum, & osten-
dam tibi, quid sit Oratio, atq; magna bo-
na & thesauros, qui in illa continentur. Et
uniendo secum meam animam, duxit ip-
sam in momento ad cœlestem Jerosoly-
mam, ostendensq; illi maximum & preti-
osissimum thesaurum, dixit ipsi: Attende
anima: Oratio est thesaurus similis isti,
quem vidisti in hac figura, quo emitur Re-
gnum Cœlorum. Deinde, monstrans
mihi quoddam Symbolum spiritualissi-
mum armorum, splendidissimorum, & po-
tentissimorum, dixit meæ animæ: Oratio
est armatura, virtus, & fortitudo contra
omnes hostes, & contra omnes tentatio-
nes, quam repræsentant hæc arma. Post-
ea verò ostendens mihi calicem, ex purif-
simo & splendidissimo, ac spiritualissimo
auro, in quo erat pretiosissimus liquor, di-
xit Dominus animæ meæ: Oratio est quæ-
dam Divina & pretiosa theriaca contra
omnes morbos, & venena animæ, cujus
figura est, liquor hujus calicis, quem vidi-
sti. Tum exhibens mihi spectandos il-
los Beatos Spiritus, qui ipsi assistunt in illa
cœlesti aula, & agunt cum animabus, de-
gentibus in mundo, dixit Dominus meæ
animæ: Oratio, est conversatio animæ,
cum Beatissimis Spiritibus. Deinde subjunxit

Dominus: Adverte, Anima: Oratio est
continuata assistentia animæ in conspe-
ctu sui DEI, & in Divina ipsius præsentia;
est item tranquillitas, pax, & quies animæ
in suo DEO. Hoc est Oratio, & ista sunt
ingentia bona ac thesauri, qui in illa con-
tinentur, eiq; sunt adnexi: & cum te du-
xerim, Anima, ad meam cœlestem curi-
am, ostenderimq; tibi tanta bona, ac va-
lorem Orationis, nolo, ut abeas vacua, absq;
ulla mea gratia. Quia versaris conti-
nuè in meo conspectu, degisq; in mea præ-
sentia, & tradidisti mihi tuum cor, ac prom-
ptam voluntatem, ut in omnibus fiat mea,
velisq; omnia dare, quæ habes & possides,
unâq; vitam, cum ista convenientia &
conformitate, volo te honorare, confe-
rendo tibi propriâ manu habitum, qualis
confertur Equitibus, quorum professio
est, decertare pro meo honore, & verita-
te fidei. Quod dicendo Dominus; in-
duit me quadam veste honorificentissi-
mâ, in conspectu omnium Angelorum,
quæ habebat in pectore rubram crucem,
tales ex se evibrantem radios lucis ac splen-
doris, ut mei oculi non possent sustinere
ipsius claritatem. Postquam autem Do-
minus peregrisset hoc mysterium, exhibu-
issetq; tantam misericordiam meæ ani-
mæ, dedit mihi suam sacro-sanctam Be-
nedictionem, & tradidit me meis Domi-
nis Angelis, qui me abduxerunt, cum ma-
gna sua admiratione & mea, reposueruntq;
in me angello. Mansi abstracta à sensi-
bus multo tempore. DEUS sit benedictus.

Postquam ad me redij ex ista abstra-
ctione, considerabat mea anima, vehe-
menter obstupescens tanta mysteria, quæ
in ipsa erant à DEO peracta, & manife-
stas sibi à DEO prærogativas Orationis,
ac de-

ac deinde ipsum ingerogavit, dicendo : Mi DEUS, & Domine mi, quandoquidem mihi dixisti, tanta bona contineri in Oratione, obsecro Te, dic mihi, quas debeat habere conditiones, ut sit perfecta, obtineatq; à Te misericordiam. Dicam tibi id (*respondit Dominus*) Noveris esse istas quinque: Charitatem, Fidem, Confidentiam, Humilitatem, & Perseverantiam. Si quis ita petiverit aliquid à meo Patre, & in nomine meo, exaudietur ipsius petitio, & obtinebit, quod petet, priusq; peribit Cælum ac terra, quam verbum DEI.

Quod attinet ad has quinque conditiones, animadvertendum est, charitatem plurimum jurare, ut exaudiat Orationem, non esse tamen necessariam, quando peccator habet alias quatuor: & propterea Dominus non addidit, sine istis quinque non exaudiendum. Sanctus Thomas 2. 2. quest. 83. articulo: 16. addit, peccatorem exaudiri, non ex justitia, sed ex pura misericordia: proinde charitas est necessaria, ut quis exaudiat, quasi ex justitia.

§. II.

Audivit mea anima, quod ei DEUS ipse dixerat, reposui humiliter dicendo: Cum ita sit, mi DEUS, procul dubio miserabiles meæ & indignæ preces, carent istis conditionibus, quas dicis, requiri; siquidem sæpe, ut mihi videtur, cum id non merear, non obtineo, quod à te peto. Non bene dixisti, Anima, respondit Dominus: certum enim est, te nihil à me petivisse, quod tibi non concesserim. Atq; si aliter est, dic mihi nunc, unde, quod à me dicitur, intelliges. si, quidquid à me petis, id petis cum resignatione in meam voluntatem, utq; in omnibus fiat, quod cedat ad majorem gloriam, & majus obsequium meum, ac bonum animarum, & bene petis, sicut oportet petere, atq; etiam petis cum dictis conditionibus, etiamsi interdum patiaris nonnihil naturalis fragilitatis, in confidentia, atq; ego omnia facio, sicut à me petis; quomodo, his suppositis, dicis, à me non exaudiri tuas oratio-

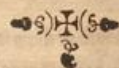
nes? Adverte, quòd me offendas, quòdque id sentiam.

Audivit mea anima, quod illi à DEO erat dictum, fuitq; vehementer pudefacta & humiliata, quamvis non desolata: cum autem occultè desideraret, plura reponere, intelligeretq; illam ipsius DEUS, dixit ei amanter ac benignè. Dic, age, Anima, interroga me, quidquid volueris, ego enim tibi respondebo, & satisfaciam tuis dubijs. Quo dicto mea anima fuit recreata, ut ipsum idcirco interrogaret ac diceret: Dic mihi igitur mi Domine, quando à te peto, & postulo, ut aliquid bene succedat, quod à te rescivi, cessurum in tuum honorem, & bonum animarum, vel salutem multorum, & video, id non fieri, neq; mandati optatæ executioni, quamnam potest esse hujus rei causa? Respondit Dominus quam gravissimè: Animadvertite anima, semper petis, quemadmodum dixi, ut fiat in omnibus, & ante omnia, quod cedat ad majorem meam gloriam, prout fieri oportet: propterea, & propter liberum arbitrium, quod dedi homini, cum omnibus necessarijs & sufficientibus auxilijs, ut ijs bene utatur, faciaturq; quod est melius & perfectius, ordinariè, hoc modo, quasi ab invicem non discrepamus; quamvis meâ infinitâ potentia possim amplius ac amplius facere, & quidquid volo, quod est magnum meum secretum, in quo includuntur diversæ & gravissimæ causæ. Et cum hoc sit verum, debeatq; Divinæ Justitiæ suus locus, ac veneratio & honor, sicut misericordiæ, & clementiæ, omnibusq; cæteris Divinis attributis, offenderetur Divina Justitia, si ei auferretur ipsius honor ac potentia. Jam verò postquam Bonitas & Misericordia multum præstitit, imò plurimum homini, tribuendo ipsi liberum arbitrium; ille, & ejus tepiditas, pigritia ac malitia, & passiones inordinatæ, noluerunt amplecti auxilia Divina, & gratias ac beneficia: sed potius omnia hæc abominati sunt homines, ac spreverunt, hæseruntq; in abyssu iniquitatum ac miseriarum: alij verò sequendo suas occultas & vanas inclinationes, præpostere ju-

Audivit Dominus, quæ dixeram, & quodam gravissimo modo, mihi dixit: Disce confidere, & sperare in me, etiam contra spem, sicut fecit Abraham; quando verò tibi videberis, non esse à me exaudita, neque tibi à me concessum esse, vel concedi, quod à me petis, intelligas oportet, te id non percipere, tēq; à me nihilominus exaudiri, & concedi tibi, quod vis, & à me petis, quodq; cedit ad meam majorem gloriam & honorem, ac bonum animarum, quemadmodum tu vis, ac desideras. Ut verò probem tuam fidem & confidentiam, præsto tibi quandōq; hac in re, quod tu nescis, nec intelligis, propter tuos timores ac imbecillitatem naturalem. Dico autem tibi iteratō, ut petas quicquid volueris, discāsq; confidere in me, sicut tibi dixi, ac deponere superfluos timores & pusillanimitates, suspendereq; tuum iudicium, &

omnia mihi committere. His omnibus auditis, fui humiliata, subiectiq; me, ac obsequuta sum istis Divinis veritatibus, & confortata sum alijs admirandis affectibus, quos mihi DEUS communicavit.

Concludamus eo, quod mihi ipsa reculit; illud nimirum dictum toties repetitum à Domino: Pete quod volueris, ego enim tibi id concedam, licet ab ipsa propter ejus timiditatem tunc non fuerit intellectum, dum illam ita alloquebatur, nihilominus ei visum fuisse univrsale, non coarctatum ad ullum tempus. omnisq; illam cum ista confidentia, pro omnibus necessitatibus, quæ ipsi ab alijs commendabantur; id quod non pauci faciebant.

CAPUT XXXI.

Quanti sit momenti Oratio mentalis, & quomodo fit conjungenda cum studio literarum, non intermissis ijs, quæ sunt agenda ex officio.

Ex libro proprie experientie didicit Venerabilis Marina, magnum esse momentum Orationis mentalis, quæ comprehendit meditationem Divinorum mysteriorum, & familiaritatem cum DEO, quarum utilitates strictim descripsit hunc in modum:

§. I.

Oratio, inquit, est potentissimum & efficacissimum medium, ad nos liberandos, ab omnibus nostris spiritualibus infirmitatibus. Hæc nos curat à gravissima infirmitate, quam omnes patimur, nostræ propriæ voluntatis, & evellit ex corde, quicquid nos potest impedire, & remove à perfecto amore DEI: dum

nāmque anima cognoscit suum magnum DEUM ac Dominum, specialiter ab ipso met illuminata, exardescit Divino illius amore, ac desiderijs ferventissimis, exequendi Divinam voluntatem, destruediq; suam propriam, & sic inflammata fistidit, rejicitq; à se, quicquid non est DEUS, ac desipiunt illi omnia, quæ ipsam separant, ab eo amore forti, svavi, casto, & pleno omnibus bonis. Quodsi velimus curari ab infirmitate superbæ tam periculosa, adeoq; radicata, in nostris cordibus, nescio aliud potentius medium, quam sit, recurrere ad DEUM, per orationem, ubi homo cognoscit seipsum, & per istam cognitionem se abominatur, ac desiderat ut illam execrentur, ipsiusq; obliviscatur omnes, quia videt ac intelligit, se id mereri. Quò verò amplius cognoverimus DEUM,